

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 43/2020
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујицића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Зоран Цветковић, адвокат из ..., против туженог „CP DIGITAL-GLOBAL PRINT“ ДОО Београд, кога заступа пуномоћник Зоран Милојковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 56/2019 од 30.08.2019. године, у седници већа од 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 56/2019 од 30.08.2019. године у делу става 1. изреке, којим је одбијена жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 881/15 од 04.10.2018. године у делу става 2. изреке, којим је утврђено да је тужила засновала радни однос на неодређено време код туженог почев од 01.10.2014. године и којим је обавезан тужени да тужилу врати на рад и пресуда Првог основног суда у Београду П1 881/15 од 04.10.2018. године у наведеном делу става 2. изреке, па се у том делу предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 881/15 од 04.10.2018. године, ставом 1. изреке је утврђено да је апсолутно ништаво и да као такво не производи правно дејство решење о престанку радног односа на одређено време донето од стране туженог 30.09.2014. године под бројем 14-30/9 што је тужени дужан признати. Ставом 2. изреке је утврђено да је тужила засновала радни однос на неодређено време код туженог, а на основу уговора о раду закљученог и потписаног од стране парничних странака 01.10.2014. године под бројем 0/2014 на радном месту комерцијалисте и обавезан тужени да тужилу врати на рад. Ставом 3. изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тужила тражила да се обавезе тужени да тужилу врати на радно место комерцијалисте у року од осам дана од дана пријема отправка пресуде као недозвољена. Ставом 4. изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тужила тражила да се обавезе тужени да плати тужили на име неисплаћених нето зарада за период од децембра 2016. године до дана враћања на радно место за сваки месец по 22.375,81 динар са законском

затезном каматом почев од последњег дана наредног месеца за претходни месец, а доспеле и неисплаћене износе у року од осам дана од пријема пресуде као неуредна. Ставом 5. изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тужила тражила да се обавезе тужени да плати Републичком фонду ПИО Филијала за Град Београд на име неисплаћених доприноса из бруто зараде за пензијско и инвалидско осигурање за период од децембра 2016. године до враћања на радно место за сваки месец по 4.169,00 динара, а доспеле и неисплаћене износе у року од осам дана по пријему пресуде као неуредна. Ставом 6. изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тужила тражила да се обавезе тужени да плати Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања Филијала за Град Београд на име неисплаћених доприноса на бруто зарадз за пензијско и инвалидско осигурање за период почев од децембра 2016. године до враћања на радно место за сваки месец по 3.573,60 динара, а доспеле а неисплаћене износе у року од осам дана по пријему пресуде као неуредна. Ставом 7. изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 181.125,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 56/2019 од 30.08.2019. године, ставом 1. изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 881/15 од 04.10.2018. године у делу става 2. изреке, којим је утврђено да је тужила засновала радни однос на неодређено време код туженог почев од 01.10.2014. године и којим је обавезан тужени да тужиљу врати на рад, док је у преосталом делу става 2. изреке преиначена пресуда Првог основног суда у Београду П1 881/15 од 04.10.2018. године и тужбени захтев тужиле одбијен. Ставом 2. изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 881/15 од 04.10.2018. године у ставу 1. изреке, па је одбијен тужбени захтев тужиле да се утврди као ништаво решење о престанку радног односа на одређено време туженог број 14-30/9 од 30.09.2014. године. Ставом 3. изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П1 881/15 од 04.10.2018. године у ставовима 3, 4, 5, 6. и 7. изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на одређено време од три месеца у периоду од 16.06.2014. до 30.09.2014. године по основу уговора о раду број 0/2014 од 16.06.2014. године на пословима ...,

којим је уговорена месечна бруто зарада у износу од 29.780,03 динара. Након истека времена на које је закључен наведени уговор о раду, тужили је престао радни однос оспореним решењем о отказу уговора о раду број 14-30/9 од 30.09.2014. године. Након тога, тужила наставља да ради код туженог без закључивања уговора о раду. После подношења тужбе тужени се обраћао тужили с позивом за повратак на рад без достављања писменог примерка уговора о раду за радно место ... које је послове тужила обављала до 26.01.2015. године када је тужила престала да обавља рад за туженог.

У овој парници тужила тражи да се утврди да је апсолутно ништаво решење о престанку радног односа од 30.09.2014. године као и да се утврди да је тужила по основу уговора о раду засновала радни однос на неодређено време, те да се тужени обавезе да је врати на послове Такође је тражила и да јој тужени исплати припадајуће зараде и доприносе на исте почев од децембра 2016. године до враћања на рад. Првостепени суд налази да је основан тужбени захтев да је решење о престанку радног односа апсолутно ништаво, као и да је тужила засновала радни однос на неодређено време те да је тужени дужан да је врати на послове, док у делу потраживања зараде и доприноса првостепени суд је тужбу као неуредну одбацио. Међутим, другостепени суд налази да се решење о престанку радног односа може побијати као незаконито, а не због апсолутне ништавости, те је у том смислу преиначио првостепену пресуду и захтев одбио, док је и другостепени суд прихватио да је тужила засновала радни однос на неодређено време.

Овакви закључци у погледу прерастања радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време тужиле нижестепених судова се за сада не могу прихватити као правилни јер је због погрешне примене материјалног права, чињенично стање остало неправилно и непотпуно утврђено.

Другостепени суд у својој одлуци наводи одредбу члана 195. став 1. Закона о раду по којој запослени против решења којим му је повређено право може да покрене спор пред надлежним судом у року од 60 дана од достављања решења односно за повреду права. Током поступка, затим у жалби, а и у ревизији тужени је истицао да у конкретном случају тужила није судски спор покренула у законском року, те да је самим тим изгубила право на судску заштиту. Међутим, нижестепени судови се овим питањем нису бавили, првостепени суд је очито сматрао да се ради о утврђењу апсолутне ништавости, те да самим тим и не постоји законски рок у коме се такав захтев може истаћи, али другостепени суд с правом није прихватио такво правно становиште првостепеног суда. Међутим, ни другостепени суд се није изјаснио у погледу благовремене судске заштите у конкретном случају, а што све чини одлуке нижестепених судова незаконитим, односно ревизију основаном.

С тим у вези и одлучено је као у изреци на основу члана 416. став 1. ЗПП.

У поновном поступку, првостепени суд ће оценити благовременост тражене судске заштите и након тога ће донети на закону засновану одлуку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић